

Περικλος ἱερὸν παρὰ τῆ ἀκοπόλει. Εὐσταθίου γὰρ ἐγένοντο παῖδες Δαίδαλος καὶ Περικλῆς ἢ οὐ καλῶς ὡς
 φθονήσας ὁ Δαίδαλος τὴν βίχην ἐξέειπεν ἀυτὸν κατὰ τῆς ἀκροπόλεως ἐφ' ᾧ ἡ Περικλῆς ἰαυτὴν ἀνῆλθεν,
 Ἀθηναῖοι δὲ αὐτὴν ἐτίμησαν. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Κωμικοῖς λόγ. ὑπὸ Δαίδαλον ἀναίρεθῆναι Περικλῆκα ἕως βένθημα.
 Περὶ περιουσίᾳ περιαιρούμενοι ὥσπερ οἱ νικηφόροι περιαιρούμενοι ἀθληταὶ Πολυδαίει πύμπωτι ἐπὶ βέλῳ λυγρῶ
 γὰρ ὅτι τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἀθλῶν περιλίθεσαν τοῖς ἀγωνιζομένοις ὃν τρώπον Ὀμηρος καὶ ἄλλοι ποιηταὶ ἰσοῦνται.
 Ἐπει δὲ ἤρξαντο χωρὶς ἀθλῶν ἀγωνίζεσθαι τοῖς νικῆσαντας οἱ μὲν κατὰ φιλικῶν καὶ συγγενῶν προσήκοντες
 σεφάτοις ἀνίσταν. τῶν δὲ ἄλλων οἱ μὲν συγγενῶν καθημένοι καὶ πολυτάξοντες πλείονος ἀξία ἀπειτίθεισαν. οἱ δὲ
 πότερῶν ἀνέστη [ἰσοβυσφ. καὶ φύλλοις]